

ender i fuldkommen Kaos, vil jeg tillade mig at spørge den højtærede Statsminister: Er han eller er han ikke enig i Landbrugsministerens Tale i Gaar?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Drachmann: Jeg ønsker blot i Dag overfor den højtærede Landbrugsminister at fremhæve, at jeg i min Tale forleden udelukkende havde til Hensigt at faa en saglig og fordragelig Diskussion i Gang om et Spørgsmaal, hvis Rækkevidde vi vel alle sammen kan blive enige om er saare betydningsfuld, og jeg maa dybt beklage, at den højtærede Landbrugsminister i sin Tale i Gaar, baade ved dennes Indhold, men maaske dog navnlig ved Tonen, efter min Mening har formindsket Udsigterne for en saadan saglig og fordragelig Drøftelse. Ikke mindre maa jeg beklage, at den højtærede Landbrugsminister i denne sin Tale har tillagt mig baade Udtalelser, Hensigter og Motiver, som jeg aldrig har fremsat og aldrig næret, og som jeg meget vil have mig frabedt at faa klæbet til mig. Det nærmere skal jeg lade ligge, til jeg under Finanslovdebattens videre Forløb faar Ordet. Jeg vil her blot fastslaa, at de Ord, der har lydt fra de Ressortministre, som det af mig rejste Spørgsmaal om vor Handelspolitik har henvendt sig særlig til, nemlig baade den højtærede Finansminister, den højtærede Udenrigsminister og nu til sidst ikke mindst den højtærede Handelsminister, har været præget af en saadan Forstaaelse, at jeg hilser dem med stor Tilfredshed. Blot finder jeg endnu Anledning til, navnlig overfor de Ord, der faldt fra den højtærede Forsvarsminister, at fremhæve allerede nu, at det maa ikke paaduttes det konservative Parti i Almindelighed eller mig i Særdeleshed, at vi nogen Sinde har ønsket at svække eller prisgive vor Landbrugseksport. Den Tale, jeg holdt, og de Tanker, jeg fremsatte, var tværtimod præget af de modsatte Synspunkter. Det skulde glæde mig, om jeg har set for sort paa Forholdene; intet vilde være mig kærere, end om Landbruget, og dermed Landets Økonomi, stod saa godt, som den højtærede Landbrugsminister syntes at antyde. Men vi maa ikke — her slutter jeg mig ganske til den højtærede Handelsministers Appel om Fællesskabsfølelse og Solidaritet —, vi maa ikke tillægge hinanden Motiver, som ikke er til Stede.

Formanden: Der er til mig indleveret følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget udtaler sin Beklæggelse af:

at Landbrugsminister Madsen-Mygdals Udtalelser i Folketinget den 8. November staar i Strid med Udtalelserne i den af Statsminister Neergaard accepterede Dagsorden af 19. Oktober, og
at Opfattelsen af Ministeriets økonomiske Politik derved faar et saadant Præg af Uklarhed, at Muligheden for Gen-skabelse af Ro og Tillid i vort Erhvervsliv gøres illusorisk,
gaar Tinget over til Dagsordenen.

B. Holstein.“

Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for at motivere denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen.

Holstein: Den Tale, den højtærede Landbrugsminister holdt i Gaar, har med Rette vakt Opsigt i vide Kredse ude i Landet og Forbavelse, tror jeg, i alle Partier i dette høje Ting. Grunden til denne Forbavelse er det ikke vanskeligt at blive klar over, thi Talen staar i det grelleste Modsætningsforhold til Dagsordenen af 19. Oktober og de Forudsætninger, hvorpaa man, saa vidt jeg har forstaaet, fra konservativ Side byggede, da man accepterede den højtærede Statsminister mod til Gængæld at faa Venstres Tilslutning til denne Dagsorden. Jeg stemte ganske vist ikke for denne Dagsorden, for jeg har ikke og jeg føler lykkeligvis heller ikke nogen borgerlig Forpligtelse til hverken at nære Haab eller Forvisning om Ministeriet Neergaards betryggende Erhvervs politik og nationalt værdige Politik, og hvad det nu alt sammen hedder. Men jeg erkendte paa den anden Side, at der var en teoretisk Mulighed for, at Ministeriet vilde slaa ind paa en for alle Erhvervsinteresser betryggende Politik, som det hed i Dagsordenen. Denne teoretiske Mulighed, forekommer det mig nu, den højtærede Landbrugsminister i høj Grad har gjort illusorisk, ja, ligefrem slaaet en Streg over, og dette forekommer mig saa meget mere bemærkelsesværdigt, som den højtærede Statsminister i sin finansministerielle Tale, da han svarede det ærede Medlem Hr. Drachmann paa hans Krav om en aktiv Handelspolitik, udtrykkelig overlod til den højtærede Landbrugsminister nærmere at udrede, hvorledes Ministeriet tænker sig